

Strona pozwana: Reinhard Westphal

Sentencja

Artykuł 49 ust. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2004 z dnia 23 stycznia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że początek biegu przedawnienia, który przepis ten przewiduje, jest ustalany zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich i odpowiada w przypadku nieprawidłowości ciągłych lub powtarzających się dacie ustania nieprawidłowości.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 3 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État - Belgia) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Sprawa C-632/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka gospodarcza i pieniężna – Europejski system rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) nr 549/2013 – Sektor instytucji rządowych i samorządowych – Instytucja finansowa typu captive – Pojęcie – Spółka oferująca gospodarstwom domowym o średnich lub umiarkowanych dochodach kredyty hipoteczne pod kontrolą instytucji rządowych lub samorządowych)

(2019/C 413/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Strona przeciwna: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Sentencja

- 1) Przepisy załącznika A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy odrębna jednostka instytucjonalna kontrolowana przez instytucję rządową lub samorządową należy do sektora instytucji rządowych i samorządowych w rozumieniu zmienionego europejskiego systemu rachunków narodowych ustanowionego na mocy tego rozporządzenia, gdy jednostka ta ma cechy charakterystyczne instytucji finansowych typu captive, konieczne jest zbadanie kryterium narażenia tej jednostki na ryzyko gospodarcze w ramach wykonywanej przez nią działalności.

- 2) Jednostkę instytucjonalną, taką jak jednostka będąca przedmiotem postępowania głównego, której stopień niezależności względem instytucji rządowych lub samorządowych jest ograniczony przez prawo krajowe – zgodnie z którym owa jednostka instytucjonalna nie dysponuje pełnią władzy przy zarządzaniu swymi aktywami i pasywami, w zakresie, w jakim owe instytucje rządowe lub samorządowe z jednej strony sprawują kontrolę nad jej aktywami, a z drugiej strony przejmują część ryzyka związanego z jej pasywami – można zaklasyfikować jako „instytucję finansową typu captive” w rozumieniu pkt 2.21–2.23 załącznika A do rozporządzenia nr 549/2013, o ile środki kontroli przewidziane w tym przepisie krajowym mogą być interpretowane przez sąd krajowy w ten sposób, iż skutkują one tym, że dana jednostka instytucjonalna nie może działać niezależnie od tych instytucji rządowych lub samorządowych, ponieważ instytucje te formułują obowiązujące ową jednostkę instytucjonalną warunki działania, przy czym jednostka ta nie ma możliwości dokonania z własnej inicjatywy ich istotnej zmiany.

(¹) Dz.U. C 4 z 7.1.2019.

Wniosek o opinię przedstawiony przez Parlament Europejski w trybie art. 218 ust. 11 TFUE

(Opinia 1/19)

(2019/C 413/21)

Język postępowania: wszystkie języki urzędowe

Strona przedstawiająca wniosek

Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard, pełnomocnicy)

Pytania przedstawione Trybunałowi

- Czy art. 82 ust. 2 i art. 84 TFUE stanowią odpowiednią podstawę prawną aktu Rady dotyczącego zawarcia w imieniu Unii konwencji stambulskiej czy raczej akt ten powinien mieć za podstawę art. 78 ust. 2, art. 82 ust. 2 i art. 83 ust. 1 TFUE oraz czy konieczne bądź możliwe jest rozdzielenie decyzji o podpisaniu i decyzji o zawarciu konwencji w konsekwencji tego wyboru podstawy prawnej?
- Czy zawarcie przez Unię konwencji stambulskiej na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE jest zgodne z traktatami, biorąc pod uwagę brak wspólnego porozumienia ze strony wszystkich państw członkowskich co do ich woli związania się ową konwencją?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hiszpania) w dniu 9 lipca 2019 r. – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sprawa C-522/19)

(2019/C 413/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta